

ע"פ 54861/12/15 - נאדר סלאמה, חביב סלאמה, מחמד סלאמה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

09 נובמבר 2016

עפ"ג 54861-12-15

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

מערערים

1. נאדר סלאמה

2. חביב סלאמה

3. מחמד סלאמה

שלושתם ע"י ב"כ עו"ד מסאלחה עזמי

נגד

משיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' הנשיא אביטל חן) מיום 15.11.15 בת"פ

41548-10-13.

כללי

1. אשמתם של המערערים נקבעה על יסוד הודאתם בעבירה של איומים. אשמתו של מערער 1 נקבעה גם

עמוד 1

בעבירה של הפרעה לעובד ציבור. המערערים הורשעו ודינם נגזר, כדלקמן: מערער 1 נדון ל - 250 שעות של"צ ולמאסר על תנאי; מערערים 2 ו - 3 נדונו ל - 200 שעות של"צ כל אחד ולמאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד הרשעת המערערים בלבד.

2. ואלה המעשים: ביום 8/8/11 בשכונת שיח ג'ראח בירושלים דחף המערער 1 פקח של עיריית ירושלים, שעמד ליד רכבים השייכים למערערים 1 ו - 2, צילם את הרכבים והורה לשני פקחים נוספים לרשום דוח חניה. מערער 1 דחף עם ידיו את הפקח בחזהו, איים עליו וצעק עליו. מערער 2 הצטרף למערער 1 ואיים על הפקח באומרו לו: "חכה אני אתפוס אותך ואזיין אותך". לאחר ששלושת הפקחים נכנסו לניידת וסגרו את דלתותיה, שלף המערער 2 סכין יפנית ואיים על הפקחית כי יחתוך אותה אם הפקחים לא יעזבו את המקום. מערער 3 הרים אלה ואיים על הפקחים באומרו להם: "חכו, חכו, זה עוד כלום". עם הגעתם של שוטרים למקום האירוע ומעצרו של מערער 1, הביט מערער 1 לעבר הפקחית ואיים עליה בתנועת יד, כאשר אצבעותיו מקובצות יחדיו והוא מזיז את ידו למעלה ולמטה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערערים טען כי יש להימנע מהרשעת המערערים, ולהתחשב בהודאתם, בנזק שעלול להיגרם להם בעקבות הרשעתם ובהמלצות שירות המבחן. תסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינם של המערערים היו חיוביים, מהם עולה תמונה כי המערערים הינם אנשים נורמטיביים ומעורבותם בעבירה מנוגדת לתדמיתם העצמית ולערכיהם. למערערים אין עבר פלילי, הם הביעו חרטה כנה על מעשיהם והעבירה שביצעו אינה משקפת את התנהגותם. הרשעתם תפגע מאוד בעתידם התעסוקתי. הפרטים אודות הרקע התעסוקתי של המערערים פורטו בטיעונים לעונש, כדלקמן: מערער 1 הינו שף במקצועו; מערער 2 אמור להתקבל לעבודה בקונסוליה האיטלקית בתחום מכונאות הרכב ואחד מתנאי הקבלה הינו רישום פלילי נקי; ומערער 3 השלים לימודי צורפות בזהב והרשעתו תמנע ממנו מלעבוד כמרצה בתחום. הוסף כי לא נלקח בחשבון ע"י בית משפט קמא העדר חומרת העבירה שכן לא נגרם כל נזק, העדר עבר פלילי, הסבירות שהמערערים יחזרו על ביצוע עבירות היא נמוכה והנזק שיכול להיגרם מהרשעתם הוא רב, במיוחד לאחר שהומצאו מסמכים הנוגעים למקומות עבודה. המערערים ריצו את עונשם, נטלו אחריות מלאה וכאמור בתסקירים - הנם מנהלים אורח חיים נורמטיבי.

המשיבה עתרה לדחיית הערעור. נטען כי מדובר באירוע חמור יחסית שפגע בשליחי הציבור. בית משפט קמא התייחס הן לחומרת המעשים והן לערכים שנפגעו. מדובר באיומים ברף הגבוה, בביצוע בצוותא, באחזקת סכין ואיום בסכין (כמפורט בפרק העובדות בכתב האישום המתוקן). נעשה מעשה שכלל שלבים שונים ובכל אחד מהם ניתן היה

לעצור. המעשים גרמו לשלושת הפקחים להיסגר בתוך רכבם, גם אז האירוע המשיך ואף הגעת שוטרים למקום לא גרמה למערערים לחדול. מדובר באירוע מתמשך. המערערים אינם עוברים את המשוכה של חומרת העבירה. בהתאם לכללים הדנים באי הרשעה, מעשים כאלה מחייבים הרשעה ויש לדחות הערעור, מה עוד שלא הוכח נזק קונקרטי, שכן אף המערערים טענו כי הנם עובדים במקום עבודה ועבודתם לא תיפגע מהרשעתם. כן באה הפנייה לפסיקה התומכת בעמדת המשיבה.

תסקירי שירות המבחן

4. בתסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינם של המערערים פורט כי המערערים הינם אחים, ללא עבר פלילי, מנהלים אורח חיים תקין, ללא דפוסי התנהגות עבריינית ועובדים באופן סדיר לפרנסתם. משפחתם תוארה כנורמטיבית ותומכת. מערער 1 הינו יליד 1989, כבן 27 שנים, נשוי ואב לילד, סיים 12 שנות לימוד, הוסמך לשף באיטליה, ועובד כשף במסעדה אשר בבעלות אביו. מערער 2, יליד 1981, הינו כבן 35 שנים, נשוי ואב לשנים, סיים 12 שנות לימוד, אך טרם התייצב מבחינה תעסוקתית, עובד במסעדה בבעלות אביו, במועד ביצוע העבירה היה בעל חנות לאביזרי רכב, וכיום מביע רצון לשוב לעסק זה. המערערים 1 ו- 2 נטלו אחריות מלאה על מעשיהם והביעו חרטה כנה. מערער 3, יליד 1983, הינו כבן 31 שנים, נשוי ואב לשנים, סיים 12 שנות לימוד, עוסק בצורפות במכללה אותה יסד אביו ועובד במסעדה שבבעלות האב. שירות המבחן העריך כי הוא מתקשה לקחת אחריות על חייו ולהתנהל בעצמאות, וכן פורט כי התקשה ליטול אחריות מלאה על העבירה, המעיט מחומרתה ונטה לצמצם את חלקו בה. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתם.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערערים עומדת הודאתם במיוחס להם, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, הבעת חרטה והאחריות שלקחו על המעשים, למעט האחריות החלקית שלקח מערער 3. לזכות המערערים נזקף גם היעדר עבר פלילי, ובית משפט קמא התחשב לקולה בכך שאין מדובר במעשה מתוכנן מראש, אלא בהתלקחות המפגש בין הצדדים. כמו כן, תסקירי שירות המבחן בעניינם של המערערים היו חיוביים. יחד עם זאת, הכלל הוא כי ההימנעות מהרשעה או ביטולה, יעשה במקרים חריגים: **"רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה"** (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 341 (1997)). העבירות שביצעו המערערים הינן חמורות. המערערים נהגו בבריונות ואיימו על עובדי ציבור בשעת מילוי תפקידם,

ומערער 1 אף נקט באלומות. האינטרס הציבורי במיגור עבירות אלה הינו ברור, ולפיכך אי ההרשעה אינה הולמת את רמת הענישה הראויה, משדרת מסר סלחני למערערים ולציבור עדכישלילת אופייםהעברייני של המעשים, ופוגעת ביכולת ההרתעה ובמאמצים של הרשויות לשרש תופעות אסורות אלו. בנוסף, המערערים לא הוכיחו כי הרשעתם תוביל לפגיעה חמורה בהם. [לענין זה אין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתידו, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם לנאשם בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)]. לפיכך, בנסיבות דנן, לא מצאנו מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, שאף, הקל בעונשם של המערערים.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, ח' חשוון תשע"ז, 09 נובמבר 2016, במעמד ב"כ המערערים, המערערים ובכ"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד